

Original Article

The Predicting Aggressive Behaviors Based on Family Affective Climate and Parental Religiosity in Adults with Self-Injury Experience

Parsa Javanmard^{1✉}, Masoud Janbozorgi², Yeganeh Dadashzadeh Sangary³

1. Department of Psychology, Faculty of Psychology and Educational Science, Tehran University, Tehran, Iran.

2. Department of Psychology, Research Institute of Hawzah and University, Ghom, Iran.

3. Department of Psychology, Faculty of Psychology and Educational Science, University of Tehran, Tehran,

Iran.

Received: 2024.05.08

Revised: 2024.11.12

Accepted: 2024.11.12

Doi: [10.48308/JFR.2024.235614.1749](https://doi.org/10.48308/JFR.2024.235614.1749)

Extended Abstract

Introduction: Aggression, defined as any physical or verbal behavior intended to harm another person (Quan, Yang, & Xia, 2021), is a critical public health concern, contributing to approximately 1.4 million deaths globally each year (World Health Organization, 2022). The impact of aggressive behavior extends beyond physical harm, resulting in substantial psychological, material, and social damage (Kjærviik & Bushman, 2022). Psychologists have identified aggression as a root cause of many psychological and behavioral issues in adolescents, potentially leading to interpersonal conflicts, criminal activity, and delinquency. When internalized, aggressive tendencies may result in a range of physical and mental health challenges (Ribes-Inesta & Bandura, 2024).

Research indicates that factors such as childhood trauma and family environment play a significant role in fostering aggressive and delinquent behaviors in adolescents (Beckmann, Bergmann, Fischer, & Mößle, 2021). Self-injury is among the high-risk behaviors associated with aggression, posing risks of suicide, substance misuse, and additional hazardous behaviors (Hawton, Geulayov, Bale, & Casey, 2022). Another critical factor influencing aggression is the family affective climate, including the emotional dynamics between parents and children (Holden, Lambert, La Rochelle, Billet, & Fekken, 2021). Family affective climate encompasses the psychological and emotional interactions among family members and is crucial for providing emotional, material, and spiritual support essential for maintaining mental health (Shakeri, Nematy, & Yasaei Seke, 2022; Mahdigholi, Behjatiardakani, Rezapour Mirsaleh, & Ahmadi, 2023).

Studies have suggested that religiosity may also contribute to positive social behaviors (Van Cappellen, Edwards, & Fredrickson, 2021). Religious orientation shapes a person's worldview and interaction with religion (Pasaribu, Takwin, & Martens, 2022), and parents are instrumental in socializing children, imparting norms, values, and moral frameworks (Bornstein, Putnick, Lansford, & Alampay, 2022). However, there remains a gap in

understanding how parental religious orientation and family affective climate specifically influence aggressive behavior among men with histories of self-harm. Given the limited research in this area, this study seeks to explore the predictive roles of parental religious orientation and family affective climate on aggression in men with self-harming behaviors.

Methodology: This study employed a descriptive-correlational design to examine the predictive roles of family affective climate and parental religious orientation on aggressive behaviors in men with a history of self-harm. The research population comprised men aged 18 and older with self-harm experiences who visited a hospital in West Azarbaijan province for medical examination in spring 2023. Using G*Power software, a sample size of 190 participants was determined based on an effect size of 0.15, an alpha error probability of 0.001, a statistical power of 0.98, and the number of predictor variables. Participants were selected through convenience sampling and, after providing informed consent, completed the Parental Religiousness Scale (1998), the Family Affective Climate Questionnaire (1964), and the Buss-Perry Aggression Scale (1992). The collected data were then analyzed to explore the hypothesized relationships.

Findings: The results showed that parental religiousness predicts aggressive behaviors ($R^2=0.469$, $P>0/001$) and mother's religious leaning has a negative relation with aggressive behaviors ($\beta=-0.528$, $P>0/001$) and father's religious leaning also has a negative relation with their child's aggressive behaviors ($\beta=-0.222$, $P>0/001$). Family affective climate was also found to predict aggressive behaviors (except father-son relationship) ($R^2=0.196$, $P>0/001$) and mother-son relationship had a negative relationship with aggressive behaviors ($\beta=-0.421$, $P=0/001$).

Conclusion: This study highlights the significant associations between family affective climate, parental religiousness, and aggressive behavior in men who engage in self-harm. These findings underscore the importance of early intervention and therapeutic approaches that incorporate considerations of religious experiences and family emotional climates to mitigate aggressive tendencies. Specifically, the results underscore the influential role of family affective climate—particularly the mother-son relationship—and parental religiosity in predicting aggression among men with non-suicidal self-harm behaviors. Analyzing family dynamics, with the exception of the father-child relationship, indicates that the emotional environment shaped by maternal interactions is significantly associated with aggressive tendencies. Additionally, parental religiosity emerges as an influential factor impacting aggression in individuals engaging in non-suicidal self-injury. These findings highlight the complex, multi-dimensional influence of family interactions on maladaptive behaviors, emphasizing the importance of considering family dynamics and religious aspects in assessments and intervention strategies for men who engage in self-harm.

This study has several limitations. Firstly, the findings may not be generalizable beyond the studied population, as the sample was restricted to men with self-harm behaviors from West Azarbaijan province. Therefore, the results may not apply to women or individuals from different cultural or geographic contexts. Secondly, the study's correlational design limits conclusions about causality; while it aimed to predict aggressive behaviors based on parental religious orientation and family affective climate, causation cannot be established, as other unexamined factors may influence these behaviors. Future research employing longitudinal or experimental designs is recommended to better ascertain causal relationships. Finally, while this study aimed to identify predictors of aggressive behavior in men who self-harm, the

translation of these findings into practical or clinical interventions remains unclear. Further research is needed to explore how these predictors can inform treatment approaches effectively.

Keywords: Aggression, Family Affective Climate, Parental Religiousness, Self-Injury, Men.

How to cite: Javanmard, P., Janbozorgi, M., & Dadashzadeh, Y. (2024). Predicting aggressive behaviors based on family affective climate and parental religiousness in adults with self-injury experience. *Journal of Family Research*, 20(2), 126-142. doi: [10.48308/jfr.2024.235614.1749](https://doi.org/10.48308/jfr.2024.235614.1749)

✉ Corresponding Author Email Address: javanmardparsa@gmail.com

Copyright: © 2024 by the authors. Submitted for possible open access publication under the terms and conditions of the creative commons attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

مقاله پژوهشی

پیش‌بینی رفتارهای پرخاشگرانه بر اساس جو عاطفی خانواده و جهت‌گیری مذهبی والدین در جوانان مرد دارای خودزنی غیرانتحاری

پارسا جوانمرد^۱، مسعود جانبزرگی^۲، یگانه داداش‌زاده سنگری^۳

۱. گروه روان‌شناسی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

۲. گروه روان‌شناسی، دانشکده علوم انسانی، پژوهشگاه حوزه و دانشگاه، قم، ایران.

۳. گروه روان‌شناسی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

پذیرش مقاله: ۱۴۰۳/۰۸/۲۲

دریافت نسخه اصلاح‌شده: ۱۴۰۳/۰۸/۲۲

دریافت مقاله: ۱۴۰۳/۰۲/۱۹

Doi: [10.48308/JFR.2024.235614.1749](https://doi.org/10.48308/JFR.2024.235614.1749)

چکیده: مطالعه حاضر با هدف پیش‌بینی رفتارهای پرخاشگرانه در مردان دارای خودزنی بر اساس جو عاطفی خانواده و جهت‌گیری مذهبی والدین انجام شد. روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه مردان دارای خودزنی که به بهداری کل استان آذربایجان غربی در سال ۱۴۰۲ مراجعه کرده بودند را تشکیل می‌داد. از بین این افراد ۱۹۰ نفر به صورت نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند و به طور کامل به پرسشنامه‌های جو عاطفی خانواده (۱۹۶۴)، پرسشنامه جهت‌گیری مذهبی والدین (۱۹۹۸) و پرخاشگری بری و باس (۱۹۹۲) پاسخ دادند. نتایج نشان داد متغیر جهت‌گیری مذهبی والدین پرخاشگری را پیش‌بینی می‌کند ($R^2=0.469, P>0/001$) و جهت‌گیری مذهبی مادر با پرخاشگری رابطه منفی ($\beta=-0.528, P>0/001$) و جهت‌گیری مذهبی پدر با پرخاشگری نیز رابطه منفی داشت ($\beta=-0.222, P>0/001$). همچنین جو عاطفی خانواده (به غیر رابطه پدر-فرزند) نیز متغیر پیش‌بین خوبی برای پرخاشگری می‌باشد ($R^2=0.196, P>0/001$) و رابطه مادر-فرزند با پرخاشگری رابطه معکوس دارد ($\beta=-0.421, P=0/001$). در نتیجه، این مطالعه رابطه معنی‌داری را بین جو عاطفی خانواده، جهت‌گیری مذهبی والدین و رفتار پرخاشگرانه در مردانی که درگیر خودزنی هستند روشن می‌کند. این یافته‌ها بر اهمیت مداخله زودهنگام و رویکردهای درمانی که هم به تجربیات مذهبی و هم جو عاطفی خانواده برای جلوگیری از تمایلات پرخاشگرانه می‌پردازد، تأکید می‌کند.

کلیدواژه‌ها: رفتارهای پرخاشگری، جهت‌گیری مذهبی خانواده، جو عاطفی خانواده، خودزنی، مردان.

استناد به این مقاله: جوانمرد، پ. جانبزرگی، م. و داداش‌زاده، ی. (۱۴۰۳). پیش‌بینی رفتارهای پرخاشگرانه بر اساس جو عاطفی خانواده و جهت‌گیری مذهبی والدین در جوانان مرد دارای خودزنی غیرانتحاری. خانواده پژوهی، ۲۰(۲)، ۱۲۶-۱۴۲. doi: [10.48308/jfr.2024.235614.1749](https://doi.org/10.48308/jfr.2024.235614.1749)

[10.48308/jfr.2024.235614.1749](https://doi.org/10.48308/jfr.2024.235614.1749)

✉ نویسنده مسئول: javanmardparsa@gmail.com

مقدمه

پر خاشگری به هرگونه رفتار فیزیکی یا کلامی با هدف آسیب زدن به فرد دیگر گفته می‌شود (کوآن، بنگ و زیا،^۱ ۲۰۲۱). سالانه یک میلیون و چهارصد هزار نفر در کل جهان، جان خود را به دلیل رفتارهای پر خاشگرانه از دست می‌دهند (سازمان بهداشت جهانی^۲، ۲۰۲۲). رفتارهای پر خاشگرانه نه تنها باعث آسیب‌های فیزیکی، بلکه باعث صدمات مادی و روانشناختی نیز می‌شوند (کجارویک و بوشمن^۳، ۲۰۲۲). روانشناسان معتقدند که پر خاشگری ریشه بسیاری از مشکلات روانی و رفتاری جوانان است. این رفتارها در صورت بروز، می‌توانند سبب مشکلات بین فردی، جرم، بزه و تجاوز به حقوق دیگران شده و در صورت درون‌ریزی شدن قادر به ایجاد انواع مشکلات جسمی و روانی می‌باشند (ریبز-اینستا و بندورا^۴، ۲۰۲۴). تحقیقات انجام شده در رابطه با رفتارهای پر خاشگری بین جوانان نشان می‌دهد که عواملی چون عدم سازگاری والدین، آسیب‌های دوران کودکی و محیط خانواده می‌توانند زمینه بروز رفتارهای بزهکارانه و پر خاشگرانه را در جوانان دامن بزنند (بکمن، برگمان، فیشر و موبل^۵، ۲۰۲۱).

یکی از رفتارهای پرخطر در بزرگسالان و جوانان خودزنی می‌باشد. افراد دارای خودزنی در خطر خودکشی، مسمومیت کشنده الکل و دیگر مواد و دیگر رفتارهای کشنده قرار می‌گیرند (هاتون، گویلابوو، بیل و کیسی^۶، ۲۰۲۲). بزرگسالانی که رفتارهای خودزنی را در خود بیشتر نشان می‌دهند ویژگی‌های مشترک روانشناختی مثل افکار منفی اضطراب، استرس، خشم، ناراحتی یا افسردگی و اختلال در روابط میان فردی را دارا می‌باشند (زیاوو، سانگ، هوانگ، هو و هوانگ^۷، ۲۰۲۳).

یکی دیگر از عوامل تاثیر گذار بر پر خاشگری محیط خانواده و نحوه رفتار والدین با کودکان می‌باشد (هولدن، لمبارت، لاروچیل، بیل و فیکن^۸، ۲۰۲۱). به عبارت دیگر رابطه والد-فرزندی و نحوه‌ی برخورد اعضای خانواده با فرزندان یکی از متغیرهای مهم در رشد اجتماعی و روانی کودکان و نوجوانان محسوب می‌شود (جوآنمرد و فرشباف^۹، ۲۰۲۳). زیرا خانواده اولین مکانی است که کودک در آن رشد می‌کند و این نهاد، نقش موثری در برطرف کردن نیازها به ویژه نیازهای روانی فرزندان ایفا می‌کند (یافی^{۱۰}، ۲۰۲۳). خانواده کوچک‌ترین واحد اجتماع است، این واحد اجتماعی مبدأ بروز عواطف انسانی و کانون صمیمانه‌ترین روابط و تعاملات بین فردی است (حیدریه‌زاده، پاکدامن و استبراقی^{۱۱}، ۲۰۲۲). منظور از جو عاطفی خانواده، روابط و تبادلات روانی و عاطفی است که بین اعضای آن خانواده وجود دارد (شاکری، نعمتی و یاسائی‌سکه، ۱۴۰۲). نظر افراد خانواده نسبت به هم، احساسات و علاقه شان نسبت به هم و چگونگی دخالت یا عدم دخالتشان در کارهای یکدیگر و همکاری یا رقابتشان با هم، نحوه ارتباط آن‌ها را با هم نشان می‌دهد (کاپتانوویک و اسکوگ^{۱۲}، ۲۰۲۱). به طور کلی، خانواده منبع عواطف انسانی و محلی برای تأمین نیازهای عاطفی، مادی، تکاملی و معنوی انسان است و هسته مرکزی هر جامعه برای حفظ سلامت روان محسوب می‌شود (مهدی‌قلی، بهجت‌یار، میرصالح و احمدی، ۲۰۲۳).

مطالعات تجربی نیز نقش مثبت دین را در کاهش رفتارهای بزهکارانه نشان داده است. همچنین، برخی از مطالعات ارتباطی بین رفتارهای مثبت اجتماعی و دینداری نیز گزارش کرده‌اند (وان کاپلان، ادواردز و فردریکسون^{۱۳}، ۲۰۲۱). جهت‌گیری مذهبی به بینش فرد بر نقش مذهب در زندگی خود که الگوی بین رابطه فرد و مذهب را روشن می‌کند، گفته می‌شود (پاساریبو، تکوین و مارتنز^{۱۴}، ۲۰۲۲). انتظار می‌رود که والدین

نقشی در اجتماعی شدن فرزندان و انتقال هنجارها، قوانین، تنظیم و ارزش‌های اخلاقی خود به فرزندان داشته باشند (بورنستین، پوتنیک، لانزفورد و آلامپی^{۱۵}، ۲۰۲۲). از طرفی دیگر جوانانی که زیر نظر والدین خود باورهای مذهبی خود را بدست می‌آورند، به احتمال کمتری به رفتارهای ضد قانونی دست می‌زنند (ستو^{۱۶}، ۲۰۲۱). مذهب نقش مثبتی در حمایت از اعتماد به نفس، بالا بردن خلق و حمایت از فرد در مقابل واقعیت را دارا می‌باشد که می‌تواند سبب کاهش رفتارهای پرخطرگانه شود (سالادینو، موسکا، کابراس، ویراسترو و لاریولا^{۱۷}، ۲۰۲۴).

ادبیات موجود در مورد پیش‌بینی رفتارهای پرخطرگانه در بزرگسالان با سابقه خودزنی عمدتاً بر روی عوامل فردی مانند پریشانی روانی و ویژگی‌های شخصیتی متمرکز شده است، در حالی که تأثیرات بالقوه ابعاد خانوادگی و مذهبی را نادیده گرفته شده است. شکاف دانش قابل توجهی در رابطه با نقش جو عاطفی خانواده و دینداری والدین در شکل‌گیری تمایلات پرخطرگانه در بزرگسالان با زمینه خودزنی غیرانتحاری وجود دارد. درک اینکه چگونه جو عاطفی درون واحد خانواده و زمینه مذهبی ارائه شده توسط والدین ممکن است به رفتارهای پرخطرگانه در این جمعیت کمک کند یا آنها را کاهش دهد، بسیار مهم است. تحقیقاتی که به بررسی پویایی‌های ظریف جو عاطفی خانواده، شامل جنبه‌های حمایت عاطفی، ارتباط و انسجام می‌پردازد، در زمینه خودزنی و پرخطرگری کمیاب است. به طور مشابه، تأثیر دینداری والدین بر پرخطرگری کمتر مورد بررسی قرار گرفته است و توجه محدودی به اثرات محافظتی یا تشدید کننده بالقوه ارزش‌ها و اعمال مذهبی داده شده است. این مطالعه با بررسی تأثیر متقابل بین جو عاطفی خانواده، مذهبی بودن والدین و رفتارهای پرخطرگانه در مردان با سابقه خودزنی، بینش‌های ارزشمندی را برای مداخلات هدفمند ارائه کرده و درک پژوهشگران را از عوامل چندوجهی موثر در پرخطرگری در این جمعیت خاص غنی می‌کند.

از آنجایی که درک جامعی از اینکه چگونه جهت‌گیری مذهبی خانواده و جو عاطفی خانواده به طور خاص به بروز رفتارهای پرخطرگانه در مردانی که درگیر خودزنی هستند تأثیر می‌گذارد، وجود ندارد و تحقیقات داخلی و خارجی محدودی در این زمینه انجام شده است، ما در این پژوهش به دنبال پاسخ‌گویی این سوال هستیم که آیا جهت‌گیری مذهبی خانواده و جو عاطفی خانواده در رفتارهای پرخطرگانه جوانان دارای تجربه خودزنی نقش پیش‌بینی کننده‌ای دارند؟

روش پژوهش

پژوهش حاضر از لحاظ هدف بنیادی و از نظر روش‌شناسی، توصیفی-همبستگی می‌باشد که با هدف پیش‌بینی رفتارهای پرخطرگانه بر اساس جو عاطفی خانواده و جهت‌گیری مذهبی والدین در جوانان با تجربه خودزنی انجام گردید.

جامعه‌ی آماری پژوهش حاضر شامل کلیه جوانان مرد دارای تجربه خودزنی ۱۸ سال به بالا که برای معاینه پزشکی در بهار سال ۱۴۰۲ به بهداری استان آذربایجان غربی مراجعه کرده‌اند، بود. حجم نمونه آماری با استفاده از نرم‌افزار G Power براساس اندازه‌ی اثر ۰/۱۵، احتمال خطای آلفای ۰/۰۱، توان آماری ۰/۹۸ و با توجه به تعداد متغیرهای پیش‌بین ۱۹۰ انتخاب شد. روش نمونه‌گیری در دسترس برای این پژوهش مورد استفاده قرار گرفت (فاول، اردفیلدر، بوچنر و لنگ^{۱۸}، ۲۰۰۹). ملاک ورود به تحقیق عبارت از داشتن سن ۱۸ تا ۶۴ سال، موافقت فرد برای شرکت در پژوهش و برخوردار بودن از تجربه خودزنی بود. ملاک‌های خروج نیز عدم

پرکردن پرسشنامه بود. سپس معاینه توسط کمیسیون سه نفره متشکل از روان‌پزشکان و روانشناسان برای سنجش خودزنی غیر انتحاری انجام شد. در ادامه شرکت کنندگان پرسشنامه‌های پژوهش را تکمیل کردند. داده‌ها بر اساس نرم‌افزار SPSS V.27 تحلیل شد.

ابزارهای پژوهش

پرسشنامه پرخاشگری پری و باس: پرسشنامه پرخاشگری توسط باس و پری^{۱۹} (۱۹۹۲) به منظور سنجش گرایش‌های پرخاشگری افراد تدوین شده است. این پرسشنامه دارای ۴ خرده مقیاس پرخاشگری فیزیکی، پرخاشگری کلامی، خشم و خصومت بوده و یک نمره کل برای پرخاشگری نیز در نظر گرفته شده است. این پرسشنامه بر اساس طیف پنج گزینه ای لیکرت به سنجش پرخاشگری می پردازد. سؤالات ۱،۵،۹،۱۳،۱۷،۲۱،۲۴،۲۶،۲۸ مربوط به پرخاشگری فیزیکی و سؤالات ۱۸،۱۴،۱۰،۲۰،۶،۲،۸، پرخاشگری کلامی، سؤالات ۳، ۲۲، ۱۹، ۱۵، ۱۱، ۷، ۲۹ مربوط به خشم و سؤالات ۲۷، ۲۵، ۲۳، ۲۰، ۱۶، ۱۲، ۸، ۴، خصومت را نشان می‌دهند. باس و پری (۱۹۹۲) در پژوهش خود نشان دادند که این ابزار از پایایی مطلوبی برخوردار است. همسانی درونی چهار مولفه پرخاشگری و نمره کل با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ محاسبه شد. ضریب آلفای کرونباخ برای مولفه‌های پرخاشگری فیزیکی ۰/۸۵، پرخاشگری کلامی ۰/۷۲، خشم ۰/۸۳، خصومت ۰/۷۷ و برای نمره کل پرسشنامه ۰/۸۹ بود. همچنین ضریب بازآزمایی برای چهار مولفه این ابزار با فاصله ۹ هفته ارزیابی شده و ضرایب ۰/۷۲ تا ۰/۸۰ به آن‌ها تعلق گرفت. محمدی (۱۳۸۵) این ابزار را جهت تعیین ویژگی‌های روان‌سنجی به فارسی برگرداند و در ادامه با استفاده از روش‌های بازآزمایی، تنصیف و آلفای کرونباخ، پایایی مقیاس پرخاشگری را محاسبه کرد که به ترتیب ضرایب ۰/۷۸، ۰/۷۳ و ۰/۸۹ را به دست آورد.

پرسشنامه جو عاطفی خانواده: پرسشنامه جو عاطفی خانواده در سال (۱۹۶۴) توسط هیل برن^{۲۰} برای ارزیابی جو عاطفی خانواده (رابطه پدر - فرزندی و رابطه مادر - فرزندی یعنی محبت، نوازش، تایید کردن، تجربه های مشترک، هدیه دادن، تشویق کردن، اعتماد، احساس امنیت) طراحی و تدوین شده است. این پرسشنامه دارای ۱۶ سوال و ۸ بعد می‌باشد و بر اساس طیف پنج گزینه ای لیکرت به سنجش جو عاطفی خانواده می پردازد. این پرسشنامه بر اساس مقیاس لیکرت (خیلی کم ۱، کم ۲، نه در حد متوسط ۳، زیاد ۴، خیلی زیاد ۵) می‌باشد. ثمری صفا و پوردل (۲۰۲۲) در ایران این پرسشنامه را هنجاریابی کرده و ضریب پایایی پرسشنامه جو عاطفی خانواده را از طریق آلفای کرونباخ و بازآزمایی محاسبه کردند که به ترتیب ۰/۸۷ و ۰/۸۳ برآورد گردید. در پژوهش فخاریان، یعقوبی، ضرغام حاجبی و محقق^{۲۱} (۲۰۲۰) ضریب آلفای کرونباخ برای کل مقیاس ۰/۹۲ و برای خرده‌مولفه‌های محبت ۰/۶۱، نوازش کردن ۰/۷۱، تایید کردن ۰/۷۲، تجربه‌های مشترک ۰/۶۵، هدیه دادن ۰/۶۷، تشویق ۰/۷۲، اعتماد ۰/۷۸ و احساس امنیت ۰/۷۲ بدست آمد که همه‌ی ضرایب بدست آمده حاکی از همسانی درونی بالای سؤالات می‌باشد. در پژوهش حیدریه‌زاده و همکاران (۱۴۰۱) نیز روایی پرسشنامه با استفاده از تحلیل عامل مرتبه دوم بررسی و مورد تأیید قرار گرفت و پایایی آزمون با استفاده از آلفای کرونباخ در جامعه ایرانی ۰/۸۱ به دست آمد. روایی محتوایی این پرسشنامه نیز توسط چند

تن از متخصصان روانشناسی و مشاوره خانواده مورد تأیید قرار گرفته است که در پژوهش بشرپور، احمدی و حیدری (۱۴۰۲)، جوانمرد و فشراف (۱۴۰۲) و شاکری و همکاران (۱۴۰۲) استفاده و تأیید شده است. پرسشنامه جهت‌گیری مذهبی والدین: اولین بار توسط گرینکوویست^{۲۲} (۱۹۹۸) برای سنجش میزان مذهبی بودن والدین طراحی شد. این پرسشنامه دارای ۲ خرده‌مقیاس مذهبی بودن مادر و مذهبی بودن پدر می‌باشد که نمره ک حاصل از این خرده‌مقیاس‌ها بیانگر مذهبی بودن والدین فرد می‌باشد. این پرسشنامه دارای ۱۶ گویه بوده که به صورت لیکرت ۶ گزینه‌ای نمره‌گذاری می‌شوند (۰ کاملاً مخالفم و ۶ کاملاً موافقم). سوال‌های ۱۹-۱۸-۱۶-۱۵-۱۲-۱۱-۹-۸-۶-۴-۳-۲ به صورت معکوس کدگذاری می‌شوند. سوال‌های ۱ تا ۸ مربوط به مذهبی بودن مادر و سوالات ۹ تا ۱۶ مربوط به مذهبی بودن پدر می‌باشند. گرنکوویست (۱۹۹۸) ضریب همسانی درونی این آزمون را از طریق ضریب آلفای کرونباخ برای هر والد در ۸ ماده ۰/۹۲ بدست آورد. در پژوهش انجام شده توسط آزادفر (۲۰۱۱) نیز آلفای کرونباخ برای مذهبی بودن پدر و مادر به ترتیب ۰/۹۴ و ۰/۸۹ بدست آمد. همچنین پایایی آزمون با روش اجرای مجدد و ضریب همبستگی پیرسون برای محاسبه میزان همبستگی بین نمرات دو بار اجرای آزمون برای پدر و مادر به ترتیب ۰/۹۰ و ۰/۸۵ بدست آمد (آزادفر، ۲۰۱۱). ضریب همسانی درونی پرسشنامه در پژوهش صادقی و مظاهری (۲۰۰۷) از طریق ضریب آلفا ۰/۹۲ تعیین گردید.

یافته‌ها

ابتدا مشخصات دموگرافیک و توصیفی پژوهش مورد بررسی قرار گرفت که نتایج حاصل در جدول ۱ ذکر شده است. همانطور که مشاهده می‌شود میانگین سنی مشارکت‌کنندگان ۲۲ (انحراف معیار=۰/۴۹۳) می‌باشد. اکثریت پاسخ‌دهنده‌گان زیر دیپلم بوده (۹۳ نفر، ۴۸/۹ درصد)، دیپلم (۷۱ نفر، ۳۷/۴)، فوق دیپلم (۷ نفر، ۳/۷ درصد)، ۱۸ نفر از پاسخ‌دهنده‌گان، (۹/۵ درصد) دارای لیسانس و ۱ نفر (۰/۵ درصد) دارای فوق لیسانس و هیچکدام از پاسخ‌دهنده‌گان دارای مدرک دکترا نبودند. بیشترین و کمترین میزان تحصیلات پاسخ‌دهنده‌گان زیر دیپلم و فوق لیسانس بود. در ادامه جدول ۱ به مشخصات توصیفی هر یک از خرده‌مقیاس‌های پرسشنامه‌های پژوهش اشاره شده است.

جدول ۱. شاخص‌های توصیفی متغیرهای پژوهش

متغیر	زیر دیپلم	دیپلم	فوق- دیپلم	لیسانس	فوق- لیسانس	دکتر	مجموع
سطح تحصیلات	۹۳ (۴۸/۹)	۷۱ (۳۷/۴)	۷ (۳/۷)	۱۸ (۹/۵)	۱ (۰/۵)	۰ (۰/۰)	۱۹۰ (۱۰۰)
سن	۲۲/۰۵۳	۰/۴۹۳۰	۱۲	۶۱	۳/۴۶۷	۱۳/۷۸۵	۱۹۰
رفتارهای پرخاشگری	پر خاشگری فیزیکی	۱۸/۹۴	۰/۶۶۳	۹	۴۵	۱/۱۹۲	۱۹۰
	پر خاشگری کلامی	۱۲/۸۸	۰/۳۵۲	۵	۲۵	۰/۶۷۲	۱۹۰
	خشم	۱۶/۲۴	۰/۴۷۸	۷	۳۵	۱/۰۹۲	۱۹۰
	خصومت	۱۷/۶۷	۰/۵۵۴	۸	۴۰	۰/۷۷۱	۱۹۰

۱۹۰	۰/۷۰۸	۱/۱۲۳	۱۴۵	۲۹	۱/۸۷	۶۵/۷۵	نمره کل	
۱۹۰	۹/۵۲۶	۰/۸۹۱	۴۸	۸	۰/۲۹۳	۲۲/۶۲	مذهبی بودن مادر	جهت‌گیری مذهبی والدین
۱۹۰	۱/۹۱۹	۰/۳۶۷	۴۸	۸	۰/۳۶۶	۲۳/۲۳	مذهبی بودن پدر	
۱۹۰	۲/۶۸۷	۰/۰۹۹	۹۶	۱۶	۰/۵۹۶	۴۵/۸۵	نمره کل	
۱۹۰	۰/۸۰۴	-۱/۳۳۱	۴۰	۸	۰/۵۶۹	۳۳/۸۳	پدر-فرزندی	جو عاطفی خانواده
۱۹۰	-۰/۱۱۹	-۱/۰۶۲	۴۰	۸	۰/۷۲۹	۳۱/۲۷	مادر-فرزندی	
۱۹۰	۰/۱۴۵	-۱/۰۹۷	۸۰	۱۶	۱/۲۱۰	۶۵/۱۱	نمره کل	

سپس ضرایب همبستگی متغیرهای پژوهش مورد بررسی قرار گرفتند. همانطور که در جدول شماره ۲ مشاهده می‌گردد ابعاد مختلف جهت‌گیری مذهبی نظیر مذهبی بودن مادر و پدر با ابعاد مختلف پرخاشگری نظیر خشونت فیزیکی، کلامی، خشم و خصومت همبستگی داشته و در سطح ۰/۰۰۱ معنادار می‌باشند. همچنین ابعاد مختلف جو عاطفی خانواده نظیر رابطه پدر-فرزندی و مادر-فرزندی با ابعاد خشم همبستگی منفی و معناداری دارند.

جدول ۲. ضرایب همبستگی متغیرهای پژوهش

(۹)	(۸)	(۷)	(۶)	(۵)	(۴)	(۳)	(۲)	(۱)	
-۰/۳۵۰	-۰/۳۳۹	-۰/۲۸۳	*۰/۱۹۳	-۰/۴۰۲	*۰/۱۴۳	*۰/۱۸۲	*۰/۷۳۳	۱	پدر-فرزند (۱)
**	**	**	*	**	*	*	*	*	مادر- فرزند (۲)
-۰/۴۵۱	-۰/۴۰۷	-۰/۳۸۱	-۰/۲۷۸	-۰/۵۱۵	*۰/۲۲۸	*۰/۲۶۶	۱	*۰/۷۳۳	جهت‌گیری مذهبی مادر (۳)
**	**	**	**	**	*	*	*	*	جهت‌گیری مذهبی پدر (۴)
-۰/۶۶۷	-۰/۶۲۰	-۰/۶۲۲	-۰/۵۵۶	-۰/۶۲۶	*۰/۶۲۶	۱	*۰/۲۶۶	*۰/۱۸۲	پر خاشگ ری فیزیکی (۵)
**	**	**	**	**	*	*	*	*	پر خاشگ ری کلامی (۶)
-۰/۵۵۲	-۰/۵۰۳	-۰/۵۲۱	-۰/۴۷۰	-۰/۵۱۹	۱	*۰/۶۲۶	*۰/۲۲۸	*۰/۱۴۳	خشم (۷)
**	**	**	**	**	*	*	*	*	خصومت (۸)
*۰/۹۴۰	*۰/۷۸۸	*۰/۸۴۱	*۰/۷۵۰	۱	-۰/۵۱۹	-۰/۶۲۶	-۰/۵۱۵	-۰/۴۰۲	
*	*	*	*		**	**	**	**	
*۰/۸۵۰	*۰/۶۸۹	*۰/۷۶۴	۱	*۰/۷۵۰	-۰/۴۷۰	-۰/۵۵۶	-۰/۲۷۸	*۰/۱۹۳	
*	*	*		*	**	**	**	**	
*۰/۹۳۹	*۰/۸۲۷	۱	*۰/۷۶۴	*۰/۸۴۱	-۰/۵۲۱	-۰/۶۲۲	-۰/۳۸۱	*۰/۲۸۳	
*	*		*	*	**	**	**	**	
*۰/۹۱۳	۱	*۰/۸۲۷	*۰/۶۸۹	*۰/۷۸۸	-۰/۵۰۳	-۰/۶۲۰	-۰/۴۰۷	-۰/۳۳۹	
*		*	*	*	**	**	**	**	

نمره کل	۰/۳۵۰	۰/۴۵۱	۰/۶۶۷	۰/۵۵۲	۰/۹۴۰	۰/۸۵۰	۰/۹۳۹	۰/۹۱۳	۱
پرخاشگری	**	**	**	**	*	*	*	*	
ری (۹)									

در ادامه به بررسی ضرایب رگرسیون متغیرهای پیش‌بین با ملاک در جدول ۳ اشاره شده است. متغیرهای رابطه پدر-فرزند با ضریب بتای ۰/۰۶۵- با سطح معناداری ۰/۳۷۱، رابطه مادر-فرزند با ضریب بتای ۰/۲۳۴- با سطح معناداری ۰/۰۰۲، متغیر جهت‌گیری مذهبی مادر با ضریب بتای ۰/۴۷۱- و سطح معناداری ۰/۰۰۱ و متغیر جهت‌گیری مذهبی پدر با ضریب بتای ۰/۱۹۵- با ضریب معناداری ۰/۰۰۲ به طور همزمان وارد مدل شدند. همانطور که مشاهده می‌شود تمامی متغیرهای پژوهش بغیر از رابطه پدر-فرزند به طور معناداری رفتارهای پرخاشگری را در افراد دارای تجربه خودزنی غیرانتحاری پیش‌بینی می‌کنند. همچنین رابطه این متغیرها با رفتارهای پرخاشگری منفی می‌باشد، بدین معنا که با افزایش یک واحد از متغیرهای پیش‌بین، متغیر رفتارهای پرخاشگری به میزان بتای استاندارد کاهش می‌یابد.

جدول ۳. ضریب استاندارد رگرسیون متغیر پیش بین با پرخاشگری

ضریب متغیر (B)	خطای استاندارد ضریب (SEB)	ضریب استاندارد (B)	مقدار t	احتمال t
۱۸۳/۲۴	۸/۷۱۱		۲۱/۰۳	۰/۰۰۱
۰/۲۳۹	۰/۲۳۹	۰/۰۶۵	۰/۸۹۶	۰/۳۷۱
۰/۱۹۱	۰/۱۹۱	۰/۲۳۴	۳/۱۵۲	۰/۰۰۲
۰/۴۱۱	۰/۴۱۱	۰/۴۷۱	۷/۳۳۹	۰/۰۰۱
۰/۹۹۹	۰/۳۲۵	۰/۱۹۵	۳/۰۷۰	۰/۰۰۲

همانطور که در جدول ۴ مشاهده می‌شود جهت‌گیری مذهبی والدین و جو عاطفی خانواده با ضریب تبیین ۵۴ درصد رفتارهای پرخاشگری را در مردان با تجربه خودزنی پیش‌بینی می‌کند (با سطح معناداری ۰/۰۰۱).

جدول ۴. نتایج تحلیل رگرسیون جهت‌گیری مذهبی والدین و جو عاطفی خانواده با پرخاشگری

مدل	R	R ²	R ² تعدیل شده	F	P
۱	۰/۷۴۱	۰/۵۵۰	۰/۵۴۰	۵۶/۴۶۹	۰/۰۰۱

بحث و نتیجه‌گیری

در مطالعه حاضر این موضوع آشکار شد که جهت‌گیری مذهبی والدین پیش‌بینی کننده پرخاشگری در بزرگسالی در افراد با تجربه خودزنی می‌باشد. بنابراین، چنین افرادی که والدینشان جهت‌گیری مذهبی ضعیفی داشتند، به احتمال بیشتر از خود رفتارهای پرخاشگرانه را نشان دهند. این موضوع با نتایج پژوهش‌های قبلی هم‌هنگ می‌باشد. دین از دیرباز به عنوان یک عامل قدرتمند بر باورها و رفتارهای فردی شناخته شده است (بورنستین و همکاران، ۲۰۲۲). این مطالعه با بررسی رابطه جهت‌گیری مذهبی والدین با رفتار پرخاشگرانه در مردان مبتلا به خودزنی غیرانتحاری به ادبیات موجود می‌افزاید. مطالعات مشابه نشان می‌دهند که جهت‌گیری مذهبی والدین می‌تواند تأثیر بسزایی در بروز رفتار پرخاشگرانه در افراد داشته باشد (سیگور ویناسدوتیر،

آسگیزدوتیر، یولمان و سیگفوسدوتیر^{۲۳}، ۲۰۲۱). نتایج حاصله از مطالعه پاردینی، بیرداسی، دوچرتی، شوپرت و مولوی^{۲۴} (۲۰۲۱) نشان داد که مذهبی بودن والدین بطور غیر مستقیم بر مذهبی بودن فرزند، سبک‌های فرزند پروری و درگیری زوجین اثر گذاشته و باعث کاهش رفتارهای پرخاشگرانه در نوجوانان و افزایش خودکنترلی آنها می‌شود. در مطالعه گیل و دایر^{۲۵} (۲۰۲۳) نیز دیده شد که هر چقدر میزان مذهبی بودن والدین و فرزندان به هم نزدیکتر بوده و فرزندان مذهبی‌تر باشند، میزان رفتارهای برون‌ریزی شده در نوجوانان کمتر مشاهده می‌شود. همچنین نتایج حاصله در مطالعه انجام شده توسط نیحایه، یوکرلا، هامبالی و فایروز^{۲۶} (۲۰۲۴) و اشرف، فاتینا، خان و آسیف^{۲۷} (۲۰۲۰) در پژوهش خود نشان دادند که سبک خودتنظیمی اخلاقی و جهت‌گیری مذهبی با رفتارهای پرخاشگرانه و بزهکاری نوجوانان رابطه عکس دارد و هر چقدر میزان مذهبی بودن افزایش یابد، تکانه‌های پرخاشگری نوجوانان بیشتر تعدیل شده و رفتارهای خشونت‌آمیز کاهش می‌یابد. نتایج مشابهی نیز در پژوهش رمزی، عرفان و حسین^{۲۸} (۲۰۲۱) یافت شد و محققان یافتند که رابطه معکوسی بین مذهب و رفتارهای بزهکاری در نوجوانان مشغول به تحصیل در مالزی وجود دارد. مطالعه حاضر نتایج حاصله از این پژوهش‌ها را گسترش داده و رابطه بین پرخاشگری و جهت‌گیری مذهبی والدین را در افراد دارای تجربه خودزنی بررسی کرده است. شواهد حاصله حاکی از این است که مولفه‌های جهت‌گیری مذهبی پدر و مادر در افرادی با تجربه خودزنی نیز مانند افراد عادی، دانش‌آموزان و نوجوانان پیش‌بینی‌کننده رفتارهای پرخاشگری بوده و با پرخاشگری کلامی، فیزیکی، خشم و خصومت رابطه معناداری دارا می‌باشد.

در این مطالعه، ما رابطه پیچیده بین جو عاطفی خانواده و رفتار پرخاشگرانه را در مردانی که خودزنی غیرانتحاری نشان می‌دهند (NSSH) بررسی کردیم. یافته‌های ما ارتباط قابل توجهی بین پویایی‌های عاطفی در واحد خانواده به استثنای رابطه پدر-فرزندی و بروز رفتارهای پرخاشگرانه در زمینه افراد دارای خودزنی غیرانتحاری نشان داد. خانواده به عنوان عامل اصلی اجتماعی، نقش مهمی در شکل‌دهی واکنش‌های عاطفی و گرایش‌های رفتاری افراد ایفا می‌کند. نتایج این پژوهش اهمیت بررسی جوانب خاصی از محیط خانواده که فراتر از تمرکز سنتی بر رابطه پدر-فرزندی می‌باشند را در درک و پرداختن به تاثیر متقابل بین اثرات خانواده و رفتارهای ناسازگاری مثل پرخاشگری در زمینه خودزنی غیرانتحاری در مردان آشکار می‌سازد. به طور کلی این یافته با نتایج پژوهش نوبخت، استینیک و ویچستورم^{۲۹} (۲۰۲۴) که در آن مشخص شد رابطه والد فرزند و ضعیف سبب افزایش رفتارهای پرخاشگرانه و بی‌ثباتی عاطفی شده، همچنین افزایش رابطه والد فرزند و باعث افزایش عملکرد کلی، کاهش پرخاشگری و بی‌ثباتی عاطفی می‌شود، همسو است. پژوهش سان، چیه و هارت^{۳۰} (۲۰۲۴) نیز نشان داد که اضطراب و تکانشگری کودک با کنترل روانشناختی مادر بر روی کودک نقش داشته و زمانی که کیفیت رابطه والد-فرزند ضعیف است، سبب رفتارهای پرخاشگرانه می‌شود. جوانمرد و فرشلاف (۲۰۲۳) نیز در پژوهش خود بروز نافرمانی مقابله‌ای را تحت تاثیر عوامل خانوادگی، محیطی، زیستی و اجتماعی دانسته است. بکمن، لاهتی، لاجاسلو، کاکینین و آرونین^{۳۱} (۲۰۲۴) نیز آشکار ساختند که محبت والدین و نظارت با رفتارهای مناسب نوجوانان رابطه دارد ولی حضور دوستان ضداجتماعی رابطه بین والد-فرزند را تضعیف کرده و رفتارهای اجتماعی مناسب را کاهش می‌دهند. البته ارتباط و همذات‌پنداری با خانواده سبب تضعیف اثرات دوستان ضداجتماعی شده و رفتارهای پرخاشگرانه را کاهش می‌دهد.

در این پژوهش، برخلاف رابطه مادر-فرزندی، روابط پدر-فرزندی پیش‌بین خوبی برای رفتارهای پرخاشگرانه نبودند. این یافته با نتایج پژوهش موآریفا، ماشار، حاشم، روفیاح و اوکتیانی^{۳۲} (۲۰۲۲) که نشان دادند کیفیت بالای رابطه پدر-فرزندی باعث کاهش پرخاشگری در نوجوانان می‌شود، ناهمسو بود. پژوهش ویلسون، گوین و مک‌کیننی^{۳۳} (۲۰۲۴) نشان داد که فقط روابط پدر-فرزندی و نه مادر-فرزندی با رفتارهای برونی‌سازی شده رابطه غیرمستقیم ولی معناداری دارد که مخالف نتایج پژوهش حاضر بود. با توجه به اینکه توان آزمون با استفاده از نرم افزار G Power بالاتر از ۰/۸۰ بوده، که قدرت بالای این آزمون در سنجش فرضیه‌های پژوهش را نشان می‌دهد، ناتوانی روابط پدر-فرزندی در پیش‌بینی رفتارهای پرخاشگرانه را می‌توان پیچیدگی رفتارهای پرخاشگرانه نسبت داد. ممکن است که این متغیر به تنهایی پیش‌بین خوبی برای رفتارهای پرخاشگرانه نباشد و تعاملات متغیرهای دیگر نقش برجسته‌تری در پیش‌بینی رفتارهای پرخاشگرانه ایفا کنند. همچنین ممکن است تائید فرضیه صفر از جنبه‌های تحولی رفتارهای پرخاشگرانه نشأت گیرد. نتایج این پژوهش ممکن است نشان دهنده نیاز به بررسی بیشتر پویایی‌های منحصر به فرد در روابط پدر و فرزند و تأثیر آنها بر رفتار پرخاشگرانه باشد. با توجه به واگرایی از مطالعات قبلی، بررسی عوامل فرهنگی و زمینه‌ای بالقوه که ممکن است بر این تفاوت‌ها تأثیر گذارد، مهم است. این موضوع می‌تواند بینش ارزشمندی در مورد مداخلات و سیستم‌های پشتیبانی برای افرادی که رفتارهای خودزنی غیرانتحاری از خود نشان می‌دهند، ارائه دهد. در نتیجه، مطالعه ما نقش حیاتی جو عاطفی خانواده، به ویژه در روابط مادر و فرزند، و مذهبی بودن والدین را در پیش‌بینی پرخاشگری در میان مردانی که خودزنی غیرانتحاری از خود نشان می‌دهند، روشن می‌کند. بررسی پویایی خانوادگی، به استثنای روابط پدر و فرزند در این زمینه، ارتباط معناداری را بین جو عاطفی شکل گرفته از تعاملات مادری و بروز رفتارهای پرخاشگرانه آشکار می‌کند. علاوه بر این، دینداری والدین به عنوان یک عامل قابل توجه مؤثر بر پرخاشگری در افراد مبتلا به خودزنی غیرانتحاری ظاهر می‌شود. این یافته‌ها بر ماهیت چندوجهی تأثیرات خانوادگی بر رفتارهای ناسازگار تأکید می‌کند و بر نیاز به درک جامع تعاملات خانواده و ابعاد مذهبی و ارزیابی و استراتژی‌های مداخله برای مردانی که درگیر خودزنی غیرانتحاری هستند، تأکید می‌کند.

هر پژوهشی علیرغم تلاش‌هایی که در زمینه کامل انجام شدن آن صورت می‌گیرد، دارای محدودیت‌هایی است. اولاً، یافته‌های این مطالعه ممکن است قابل تعمیم به سایر جمعیت‌ها نباشد، زیرا نمونه به مردان دارای خودزنی در استان آذربایجان غربی محدود می‌شود. نتایج حاصله ممکن است برای زنان یا افراد با پیشینه‌های فرهنگی یا جغرافیایی متفاوت قابل اعمال نباشد. ثانیاً، همبستگی لزوماً به معنای علیت نیست. در حالی که هدف این مطالعه پیش‌بینی رفتار پرخاشگرانه بر اساس جهت‌گیری مذهبی والدین و جو عاطفی خانواده است، مشخص نیست که آیا این متغیرها واقعاً باعث رفتار پرخاشگرانه می‌شوند یا عوامل دیگری دخیل هستند. مطالعات طولی یا طرح‌های تجربی برای ایجاد علیت پیشنهاد می‌شود. نهایتاً، در حالی که هدف این مطالعه شناسایی عوامل پیش‌بینی‌کننده رفتار پرخاشگرانه در مردان با خودزنی است، مشخص نیست که چگونه می‌توان این یافته‌ها را به عمل یا مداخلات بالینی ترجمه کرد.

به طور کلی، مطالعه ما نقش حیاتی جو عاطفی خانواده، به ویژه در روابط مادر و فرزند، و مذهبی بودن والدین را در پیش‌بینی پرخاشگری در میان مردانی که خودزنی غیرانتحاری از خود نشان می‌دهند، روشن می‌کند. بررسی پویایی خانوادگی، به استثنای روابط پدر و فرزند در این زمینه، ارتباط معناداری را بین جو عاطفی شکل‌گرفته از تعاملات مادری و بروز رفتارهای پرخاشگرانه آشکار می‌کند. علاوه بر این، دینداری والدین به عنوان یک عامل قابل توجه مؤثر بر پرخاشگری در افراد مبتلا به خودزنی غیرانتحاری ظاهر می‌شود. این یافته‌ها بر ماهیت چندوجهی تأثیرات خانوادگی بر رفتارهای ناسازگار تأکید می‌کند و بر نیاز به درک جامع تعاملات خانواده و ابعاد مذهبی در ارزیابی و استراتژی‌های مداخله برای مردانی که درگیر خودزنی غیرانتحاری هستند، تأکید می‌کند. با حرکت رو به جلو، این تحقیق راه را برای مداخلات درمانی هدفمندی هموار می‌کند که تفاوت‌های ظریف تأثیرات خانوادگی و مذهبی را بر پرخاشگری در چارچوب خودزنی غیرانتحاری در نظر می‌گیرد و از این طریق به رویکردهای مؤثرتر و متناسب‌تر برای رسیدگی به این پدیده رفتاری پیچیده کمک می‌کند.

پی‌نوشت‌ها

1. Quan, Yang & Xia
2. World Health Organization
3. Kjærвик & Bushman
4. Ribes-Inesta & Bandura
5. Beckmann, Bergmann, Fischer & Mößle
6. Hawton, Geulayov, Bale & Casey
7. Xiao, Song, Huang, Hou & Huang
8. Holden, Lambert, La Rochelle, Billet & Fekken
9. Javanmard & Farshbaf
10. Yaffe
11. Heidarizadeh, Pakdaman & Estabraghi
12. Kapetanovic & Skoog
13. Van Cappellen, Edwards & Fredrickson
14. Pasaribu, Takwin & Martens
15. Bornstein, Putnick, Lansford & Alampay
16. Seto
17. Saladino, Mosca, Cabras, Verrastro & Lauriola
18. Faul, Erdfelder, Buchner & Lang
19. Buss & Perry
20. Hill Burn
21. Fakharian, Yaghoobi, Zargham Hajebi & Mohagheghi
22. Granqvist
23. Sigurvinsdottir, Asgeirsdottir, Ullman & Sigfusdottir
24. Pardini, Beardslee, Bocherty, Schubert & Mulvey
25. Gale & Dyer
26. Nihayah, Syukrilla, Hambali & Fayruz
27. Ashraf, Fatiana, Khan & Asif
28. Ramzy, Irfan & Hussin
29. Nobakht, Steinsbekk & Wichstrøm
30. Sun, Cheah & Hart
31. Bachman, Lahti, Laajasalo, Kaakinen & Aronen
32. Muarifah, Mashar, Hashim, Rofiah & Oktayiani
33. Wilson, Nguyen & McKinney

References

- Aminabadi, Z. (2012). Factor structure and validation of the Cognitive Emotion Regulation Questionnaire. *International Journal of Behavioral Sciences*, 5(4), 365-371.
- Arjmand, N., & Kazemian Moghadam, K. (2019). Examining the Relationship between Family Emotional Atmosphere, Adolescents' Perceptions of Classroom Activities, and Academic Engagement among Female High School Students in Ahwaz. *Journal Of Family and Research*, 16(45), 143-159. [In Persian]
- Ashraf, M. U., Fatiana, Y. A., Khan, S. W., Asif, M., & Ashraf, A. (2020). Aggressive Behavior: Revisiting the Influence of Parenting Styles and Religious Commitment among Youth (A Study of South Punjab Pakistan). *PSYCHOLOGY AND EDUCATION*, 57(9), 7056-7067.
- Azadfar N. (2011). *Investigating the relationship between parenting styles, parental religiosity, and spiritual intelligence in intelligent students of Ferdowsi University of Mashhad*. Master's thesis Ferdowsi University of Mashhad. [in Persian]
- Backman, H., Lahti, K., Laajasalo, T., Kaakinen, M., & Aronen, E. T. (2024). Positive parenting and adolescent prosocial behaviour—a mediation analysis with representative data. *International Journal of Adolescence and Youth*, 29(1), 2374426.
- basharpour, S., Ahmadi, S., & Heidari, F. (2023). Structural model of relations of addictive use of social networks basing on social rejection, familial emotional atmosphere with mediating role of shyness in students. *Journal of School Psychology*, 12(2), 32-19. doi: 10.22098/jsp.2023.7203.4230
- Beckmann, L., Bergmann, M. C., Fischer, F., & Möble, T. (2021). Risk and protective factors of child-to-parent violence: A comparison between physical and verbal aggression. *Journal of interpersonal violence*, 36(3-4), NP1309-1334NP.
- Bornstein, M. H., Putnick, D. L., Lansford, J. E., Al-Hassan, S. M., Bacchini, D., Bombi, A. S., ... & Alampay, L. P. (2022). 'Mixed blessings': parental religiousness, parenting, and child adjustment in global perspective. In *Parenting: Selected Writings of Marc H. Bornstein* (pp. 392-415). Routledge.
- Buss, A. H., & Perry, M. (1992). The aggression questionnaire. *Journal of personality and social psychology*, 63(3), 452.
- Fakharian, J., Yaghoobi, A., Zargham Hajebi, M., & Mohagheghi, H. (2020). Predicting Academic Buoyancy based on Family Emotional Climate, Academic Engagement, and Academic Self-Efficacy. *Medical journal of mashhad university of medical sciences*, 63(2), 2391-2401.
- Faul, F., Erdfelder, E., Buchner, A., & Lang, A. G. (2009). Statistical power analyses using G* Power 3.1: Tests for correlation and regression analyses. *Behavior research methods*, 41(4), 1149-1160.
- Gale, M., & Dyer, W. J. (2023). Reducing hostility, increasing warmth: Varying ways religion relates to parenting. *Psychology of Religion and Spirituality*, 15(3), 336.
- Granqvist, P. (1998). Religiousness and perceived childhood attachment: On the question of compensation or correspondence. *Journal for the scientific study of religion*, 350-367.
- Hawton, K., Geulayov, G., Bale, E., & Casey, D. (2022). Life problems in children and adolescents who self-harm: findings from the multicentre study of self-harm in England.

- heidariezadeh, B., Pakdaman, S., & estabraghi, M. (2022). The Relationship between Family Emotional Atmosphere and Academic Procrastination in Students: the Mediating Role of Cognitive Inflexibility (Experiential Avoidance). *Journal of Family Research, 18*(2), 371-386. doi: 10.48308/jfr.18.2.371
- Heilbrun jr, a. B. (1964). Parental model attributes, nurturant reinforcement, and consistency of behavior in adolescents. *Child Development, 35*, 151-167.
- Holden, R. R., Lambert, C. E., La Rochelle, M., Billet, M. I., & Fekken, G. C. (2021). Invalidating childhood environments and nonsuicidal self-injury in university students: Depression and mental pain as potential mediators. *Journal of clinical psychology, 77*(3), 722-731.
- Javanmard, P., & Farshbaf, F. (2023). Temperament, Emotion Regulation, and Affective Family Climate in Predicting Oppositional Behaviors in Male Adolescents. *Psychological Achievement, 30*(Special Edition), 11-24.
- Kapetanovic, S., & Skoog, T. (2021). The role of the family's emotional climate in the links between parent-adolescent communication and adolescent psychosocial functioning. *Research on child and adolescent psychopathology, 49*(2), 141-154.
- Kjærviik, S. L., & Bushman, B. J. (2021). The link between narcissism and aggression: A meta-analytic review. *Psychological bulletin, 147*(5), 477.
- Mahdigholi, M., behjatiardakani, F., Rezapour Mirsaleh, Y., & ahmadi, Z. (2023). Mediating Role of Emotional Intelligence in the Relationship between Work-Family Conflict and Love Schemes with Attitudes toward Infidelity in Dual-Career Couples. *Journal of Family Research, 19*(3), 461-481. doi: 10.48308/jfr.19.3.461
- Mahoney, A., Pargament, K. I., Tarakeshwar, N., & Swank, A. B. (2008). Religion in the home in the 1980s and 1990s: a meta-analytic review and conceptual analysis of links between religion, marriage, and parenting.
- Mohammadi, N. (2007). A preliminary study of the psychometric properties of buss and perry's aggression questionnaire. *Journal Of Social Sciences and Humanities of Shiraz University, 25*(4 (49)), 135-151. [In Persian]
- Muarifah, A., Mashar, R., Hashim, I. H. M., Rofiah, N. H., & Oktaviani, F. (2022). Aggression in adolescents: the role of mother-child attachment and self-esteem. *Behavioral Sciences, 12*(5), 147.
- Nihayah, Z., Syukrilla, W. A., Hambali, I. M., & Fayruz, M. (2024). Beyond Personal Factor: A Multilevel Analysis for Predicting the Effect of Moral Self-regulation and School Climate on Muslim Adolescent Aggressivity. *Islamic Guidance and Counseling Journal, 7*(2).
- Nobakht, H. N., Steinsbekk, S., & Wichstrøm, L. (2024). Reciprocal relations between interparental aggression and symptoms of oppositional defiant and conduct disorders: A seven-wave cohort study of within-family effects from preschool to adolescence. *Journal of child psychology and psychiatry, 65*(6), 753-763.
- Pardini, D., Beardslee, J., Docherty, M., Schubert, C., & Mulvey, E. (2021). Risk and protective factors for gun violence in male juvenile offenders. *Journal of Clinical Child & Adolescent Psychology, 50*(3), 337-352.
- Pasaribu, D., Takwin, B., & Martens, P. (2022). The role of religious narratives and religious orientation towards concerns for the natural environment and animal welfare. *Plos one, 17*(8), e0271515.
- Quan, F., Yang, R., & Xia, L. X. (2021). The longitudinal relationships among agreeableness, anger rumination, and aggression. *Current Psychology, 40*, 9-20.

- Ramzy, M. I., Irfan, P. M. M., & Hussin, Z. (2021). Religiosity as a mechanism to control delinquent behaviour of school students. *Religions*, 12(10), 823.
- Ribes-Inesta, E., & Bandura, A. (Eds.). (2024). *Analysis of delinquency and aggression*. Taylor & Francis.
- Sadeghi, M.A., & Mazaheri, A. (2007). Quality of parent-child relationship: precondition of the children's religious education. *Journal Of Family Research*, 3(9), 471-490. [in Persian]
- Saladino, V., Mosca, O., Cabras, C., Verrastro, V., & Lauriola, M. (2024). Family religiosity and climate: the protective role of personal interiorized religiosity in deviance propensity among justice-involved juveniles. *Frontiers in psychology*, 15, 1197975.
- samari safa, J., & poordel, M. (2022). Developing an Academic Burnout model based on Family Emotional Climate, psychological capital, purposefulness, procrastination and academic involvement of graduate students. *Counseling Culture and Psychotherapy*, 13(49), 131-162. doi: 10.22054/qccpc.2021.58418.2628 [in Persian]
- Seto, C. H. (2021). Understanding delinquency among the spiritual but not religious. *Sociology of religion*, 82(2), 156-178.
- shakeri, R., Nematy, K., & Yasaei Seke, M. (2023). The role of emotional climate and uncertainty intolerance in predicting family health Male students of the first grade of secondary school. *Research in Child and Adolescent Psychotherapy*, 2(2), 89-76. doi: 10.22098/rcap.2023.13672.1025
- Sigurvinsdottir, R., Asgeirsdottir, B. B., Ullman, S. E., & Sigfusdottir, I. D. (2021). The impact of sexual abuse, family violence/conflict, spirituality, and religion on anger and depressed mood among adolescents. *Journal of interpersonal violence*, 36(1-2), NP577-NP597.
- Sun, Y., Cheah, C. S., & Hart, C. H. (2024). Parent-child relationship buffers the impact of maternal psychological control on aggression in temperamentally surgent children. *Social Development*, 33(2), e12722.
- Van Cappellen, P., Edwards, M. E., & Fredrickson, B. L. (2021). Upward spirals of positive emotions and religious behaviors. *Current Opinion in Psychology*, 40, 92-98.
- Wilson, K. J., Nguyen, T. H., & McKinney, C. (2024). Parent-child relationship quality and emerging adult internalizing and externalizing problems: Empathy as a pathway. *Current Psychology*, 43(3), 2875-2886.
- World Health Organization. (2022). Preventing injuries and violence: an overview.
- Xiao, Q., Song, X., Huang, L., Hou, D., & Huang, X. (2023). Association between life events, anxiety, depression and non-suicidal self-injury behavior in Chinese psychiatric adolescent inpatients: a cross-sectional study. *Frontiers in psychiatry*, 14, 1140597.
- Yaffe, Y. (2023). Systematic review of the differences between mothers and fathers in parenting styles and practices. *Current psychology*, 42(19), 16011-16024.